Melk (?), 2. Hälfte 14. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=9168
Copyright: Melk, Benediktinerstift

Gene

dei dei effigiauit. Sicut
mo fit. Gen. v. ca. Thysl.
gen. 31. g. 84. p. 334. An
m uite enos. 905. Hic ce
pit inuocare nome dm.

Enoch placens deo
translat. e in pa
dysum delicarum.
vnde adam eiect. fuerat.
uiuitq; ibi cum helya
pha. Et ambo debent de
scende tpe antixpi. et
xpm pdicare. ut conuer
tant corda patrum i fi
hos. Cum post pdicaco
trium annoz ci dim
dio cont antixpm. ab
ipo antixpo i medio ie
rusalem debent occidi.
Et p3t tertiu die. uidenti
bus omib; resurget. et
in celi ascendent. Sicut
ait hauit ioh; ei. ca. apoc.
xi. ca. Cum enoch quib;
dam libis inuentis. ecia
libz ut in epla iude. i. ca.
continet scripsit. Ab quo
adam creditur fuisse mor
tuus. Cum enoch in hat
bra. 364. g. 54. p. 91. Gen
v. ca. Et hysloz Gen. 32. ca.

Matusalem uixit. 969.
annis. Et genuit fi
hos et filias. De
annis vo eius diuerse se
opiniones. Sa sicm co
putacione. hxc interpre
tum uixit. xuij. annis
p3t diluuium. Hz no le
gitur fuisse in archa. n
translatus ut enoch. Q
dam dicit. qd mortuus
fuit ante diluuiu septe
diebz. Ieronim; asserit.
qd eodem anno diluuij
mortuus fit. Et i coputaco
ei; concedat ci genesy. tn
in h omis concordant.
q matusalem uixit. 969.
annis. Genes. v. g. 81.
p. 199. Hys. Gen. 32. ca.

Post diluuium orta
se. e regna prima
palia in mundo. s.
assyrioz ab oriente. ubi
pmo regnauit belus.